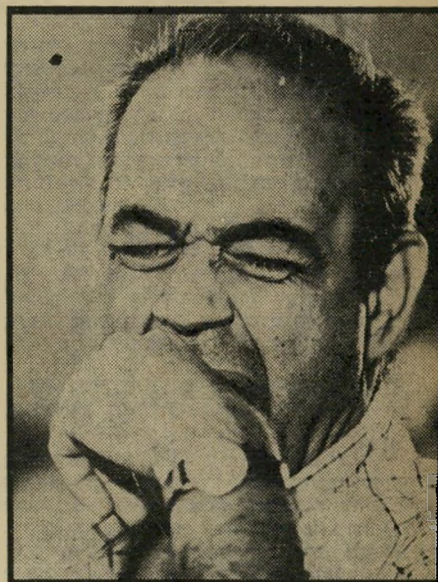

מייפלגה

בכנס מרים

הדיברך האלמוני
מרכז רדום

למפלגה זו 14 חברי-כנסת. אחרי שבעיקר בות התפטרותו של ח"כ הליברלים שמואל רכטמן, נכנס לכנסת איש הרוח, דויד שטרן, סיכוייה להגדיל את מספר חברי הכנסת שלה יתמשש אם ראשי-הממשלה מנחם בגין יאלץ לעזוב את הכנסת בעיקר בות מחלתו. הבא ברשימה הוא איש המייפלגה הליברלית.

אולם מיספר חברי-הכנסת של המייפלגה הוא פיקציה. אין איש יודע כמה מנדטים היא היתה מקבלת אילו רצה בעצמה לבחור, ולא תחת כנפי הליכוד. ייתכן שאם הליברלים היו רצים בעצמם לבחירות, היו זוכים במנדטים ספורים שלא היו מכניסים לכנסת אפילו את ארבעת השרים שלהם.

20 שנה

ללא בחירות

הפעם האחרונה שבה התייצבה הרי מייפלגה הליברלית או בשמה הקודם, הציונים-הכלליים, לבחירות בצורה עצמאית, היתה לפני 20 שנה, בבחירות של שנת 1959. באותה שנה זכתה המייפלגה ב-12 מנדטים, אולם אז היו בה אישים כישראל רוקה, פרץ ברנשטיין, יוסף ספיר ויוסף סרלין.

בבחירות שנערכו שנתיים אחר-כך, ב-1961, כבר לא הלכו הציונים-הכלליים בעצמם אל הבחור. הם התאחדו עם המייפלגה הפרוגרסיבית, ויחד הם הצליחו להשיג רק 17 מקומות בכנסת. החל בבחירות 1965 כבר רצו הליברלים לבחירות יחד עם האח הגדול, חרות, תחת השם גח"ל, ואחרי-כך הליכוד.

מצב זה ידוע היטב לראשי המייפלגה. מילהמתם העיקשת של ארבעת שריה, שלא לעזוב את הממשלה, היא ביגלל סיבה

לפי דוש שעות אחרי שנפתח כינוס מרכז המייפלגה הליברלית ביום הרמישי שעבר, קם אחד מהצירים הבלתי-מוכרים של המרכז וביקש מאריה דולצין, שניהל את הישיבה, להציע הצעה לסדר, 20 חברי מרכז, שביניהם יחזקאל פלומין והשרים, כבר נאמו. הציר האלמוני הציע לסיים את פרשת הנאומים ולגשת מייד להצבעה. לו, כמו לשאר 916 חברי המרכז היה ברור, לא רק בשלב זה, אלא גם לפני פתיחת הישיבה מה יהיו התוצאות במרכז. דולצין העמיד את ההצעה להצבעה. היא זכתה ברוב מכריע מצד צירי המרכז. אולם דולצין החליט אחרת. אחרי הצבעה הוא ביטל אותה, והמרכז המשיך לשבת ולשמע נאומים עד כמעט חצות.

ערב כינוסו של המרכז המיוחד של המייפלגה הליברלית בכפר המכביה, היו מוכנים כל ראשי המייפלגה להמר על תוצאות אותה הישיבת-מרכז גורלית.

בעוד שבכל מייפלגה אחרת קיימים סיי עות וגושים, מנהיגים ותומכים מושבעים של אותם מנהיגים, במייפלגת הליברלים מיספר הסיעות הוא כמיספר עסקניה וקשה לזהות מי תומך במי ולמה, או כפי שהגדיר זאת אחד מאנשי המפתח של המייפלגה: "כולם שונאים את כולם".

המייפלגה הליברלית היא תולדה של מייפלגת הציונים-הכלליים הוותיקה. כיום יש

מתמרד פרומין
"ארליך התפטר!"

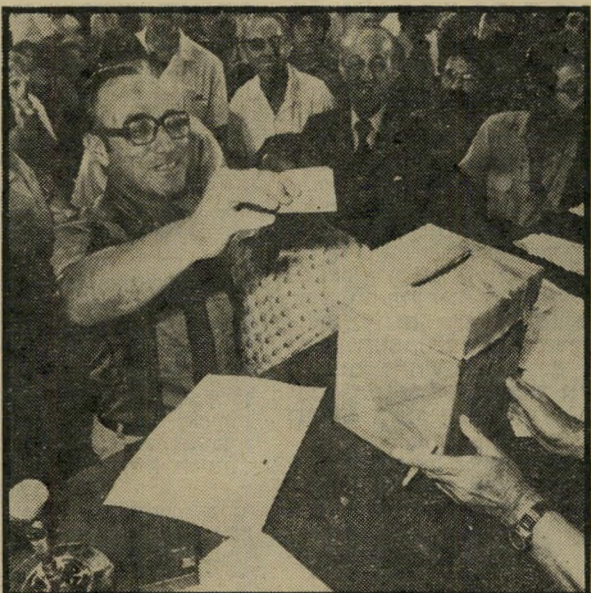
שמחזיק היום את ארליך כמנהיג המייפלגה הליברלית הוא דווקא מנחם בגין, ראש המייפלגה האחרת. את הקרב נגד ארליך החל יצחק מודעי, שרי-האגריגיה. מודעי נפגע מכך שארליך מבכר על פניו את שר התעשייה, גדעון פת, כיורשו האפשרי, והחליט להילחם בארליך, כדי להביס את מתהרהו פת. תחילה יצא מודעי עם השגות חריפות ביותר על מדיניותו הכלכלית של ארליך, היה זה בתקופת החסד שנתן הציבור למהי פכים הכלכליים של ארליך, ועוד לפני שהתברר כי אלה ממיטים שואה על הכל-

אחת ויחידה. הארבעה חוששים שמא יציר רת משבר כיום תפרק את הליכוד, והם יאלצו להתמודד על קולו של הבוחר באופן עצמאי, לגביהם זו עלולה להיות התאבדות פוליטית מוחלטת.

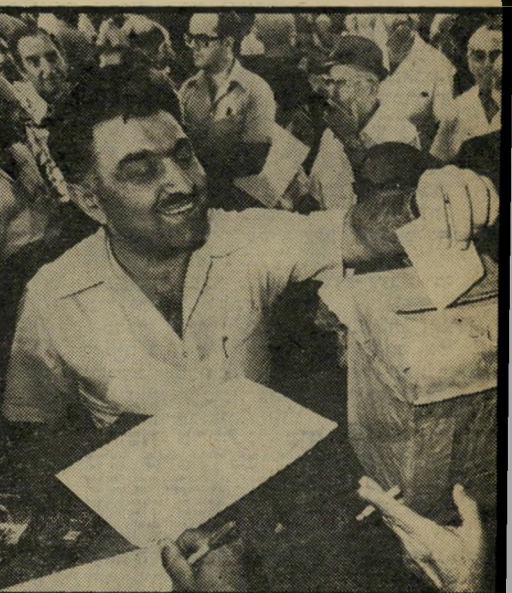
האיש העומד היום בראש המייפלגה הליברלית הוא שרי-האוצר שימחה ארליך. ארי ליק מעולם לא היה דמות אהודה במייפלגה. מנהיגה הקודם של המייפלגה, אליי מלך רימלט, זילזל בו בגלוי, אולם אחרי שרימלט פיגה את הבמה, הצליח ארליך, שהיה איש מנגנון בתוך המייפלגה, להשתיי לט עליה. ככל שזה נשמע אבסורדי, מי

מצביע פת
ידידה תיילה

מצביע מרוך
התנגדות חריפה

מצביע נמים
תמיכה יציבה